

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 111/2005

av den 22 december 2004

om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Förenta nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, som antogs i Wien den 19 december 1988 (nedan kallad "FN-konventionen"), är en del av den världsomspännande kampen mot narkotika. Gemenskapen deltog i förhandlingarna inom ramen för sina befogenheter och tillträdde konventionen på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 90/611/EEG⁽¹⁾.
- (2) Artikel 12 i FN-konventionen rör handel med ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen. Eftersom bestämmelser om handel med narkotikaprekursorer berör gemenskapens tullregler är det lämpligt att fastställa gemenskapsregler för handel mellan gemenskapen och tredjeländer.
- (3) Enligt artikel 12 i FN-konventionen krävs det ett system för att övervaka den internationella handeln med narkotikaprekursorer med hänsyn till att handeln med dessa ämnen, i princip, är laglig. Följaktligen har det vidtagits åtgärder för att få till stånd en bra avvägning mellan önskemålet att utnyttja alla medel som står till buds för att hindra att personer som olagligt framställer narkotika får tag på narkotikaprekursorer och den kemiska industrins och andra marknadsaktörers kommersiella behov.
- (4) För att genomföra kraven i artikel 12 i FN-konventionen och med beaktande av rapporten från den vid det ekonomiska toppmötet (G-7) i Houston den 10 juli 1990 inrättade arbetsgruppen för kemiska produkter inrättades det genom rådets förordning (EEG) nr 3677/90 av den 13 december 1990 om åtgärder för att försvåra avled-

ningen av vissa ämnen för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen⁽²⁾ ett system för rapportering av misstänkta transaktioner. Detta system, som bygger på ett nära samarbete med marknadsaktörerna, förstärks genom sådana åtgärder som exempelvis dokumentation och märkning, tillstånd för och registrering av marknadsaktörer samt förfaranden och krav för export.

- (5) Inom ramen för Europeiska unionens handlingsplan mot narkotika 2000–2004, som godkändes vid Europeiska rådets möte i Feira i juni 2000, gjorde kommissionen en utvärdering av gemenskapens kontrollsystem för handeln med narkotikaprekursorer för att dra slutsatser från genomförandet av gemenskapslagstiftningen på detta område.
- (6) Enligt utvärderingen och för att förbättra kontrollmekanismerna som skall hindra avledningen av narkotikaprekursorer måste övervakningskraven utvidgas till att omfatta marknadsaktörer som är etablerade i gemenskapen och som underlättar handeln mellan tredjeländer, riktlinjer på gemenskapsnivå när det gäller förfaranden för att bevilja tillstånd införas och övervakningskraven vid suspensiva tullarrangemang stärkas.
- (7) Förfaranden och krav för export bör utvecklas ytterligare så att kontrollen kan riktas in och koncentreras till de känsligaste narkotikaprekursorerna samtidigt som det administrativa merarbetet kan minskas genom förenklade förfaranden för export av ämnen som förekommer i stora volymer. Det erkänns till fullo att systemet med underrättelse före export är effektivt och praktiskt, men en strategi bör utvecklas som syftar till att i största möjliga mån utnyttja systemet.
- (8) För att bemöta de tilltagande problemen med tillverkningen av stimulantia av amfetamintyp bör mekanismerna för att kontrollera importen av de viktigaste syntetiska narkotikaprekursorerna stärkas ytterligare genom gemensamma förfaranden och krav som tillåter kontroller av enskilda försändelser.

⁽¹⁾ EGT L 326, 24.11.1990, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 357, 20.12.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1232/2002 (EGT L 180, 10.7.2002, s. 5).

- (9) För att marknadsaktörerna skall kunna uppfylla dessa krav bör bestämmelserna om yttre handel med narkotikaprekursorer i möjligaste mån anpassas till bestämmelserna om handel inom gemenskapen med narkotikaprekursorer som helt erhållits, framställts eller övergått till fri omsättning i gemenskapen.
- (10) Med hänsyn till den inre marknadens krav och denna förordnings effektivitet bör en enhetlig tillämpning av bestämmelserna säkerställas genom att medlemsstaterna vidtar åtgärder som är jämförbara och strävar åt samma håll.
- (11) Det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen bör förstärkas, framför allt med stöd av rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁽¹⁾.
- (12) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen är det för att förverkliga det grundläggande målet, att hindra avledningen av narkotikaprekursorer för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, nödvändigt och lämpligt att fastställa regler för en noggrann övervakning av handeln med dessa ämnen mellan gemenskapen och tredjeländer. I enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (13) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (14) Förordning (EEG) nr 3677/90 bör därför upphävas.
- (15) I denna förordning iaktas de grundläggande rättigheterna och de principer som, i synnerhet, erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

KAPITEL I

INNEHÅLL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs regler för övervakning av handeln med vissa ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen (nedan kallade "narkotikaprekursorer") mellan gemenskapen och tredjeländer i syfte att hindra avledningen av sådana ämnen. Den skall tillämpas på import, export och verksamhet av mellanhänder.

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av särskilda regler på andra områden för varuhandel mellan gemenskapen och tredjeländer.

Artikel 2

I denna förordning avses med

- a) *förtecknat ämne*: varje ämne som upptas i bilagan, även blandningar och naturprodukter som innehåller sådana ämnen, dock ej läkemedel enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG⁽³⁾, farmaceutiska preparat, blandningar, naturprodukter och andra preparat som innehåller förtecknade ämnen och som är beredda på ett sådant sätt att dessa ämnen inte lätt kan användas eller utvinnas genom metoder som är lätta att tillämpa eller ekonomiskt fördelaktiga.
- b) *icke förtecknat ämne*: varje ämne som inte är upptaget i bilagan men beträffande vilket det har fastställts att det använts för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.
- c) *import*: all införsel av förtecknade ämnen som inte klassificeras som gemenskapsvaror till gemenskapens tullområde, inbegripet tillfällig förvaring, uppläggning i en frizon eller frilager, hänförande till ett suspensivt arrangemang och övergång till fri omsättning i den mening som avses i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁴⁾.
- d) *export*: all utförsel av förtecknade ämnen från gemenskapens tullområde, inbegripet utförsel av förtecknade ämnen för vilka det krävs en tulldeklaration och utförsel av förtecknade ämnen efter förvaring i en frizon av kontrolltyp I eller frilager i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2913/92.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 67. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/27/EG (EUT L 136, 30.4.2004, s. 34).

⁽⁴⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

- e) *verksamhet av mellanhänder*: all verksamhet som går ut på att organisera köp och försäljning eller leveranser av förtecknade ämnen och som utförs av en fysisk eller juridisk person i syfte att nå en överenskommelse mellan två parter eller av en fysisk eller juridisk person som företräder åtminstone en av dessa parter utan att personen har tagit ämnena i besittning eller tagit kontrollen över sådana transaktioner. Denna definition avser också all verksamhet av en fysisk eller juridisk person som är etablerad i gemenskapen vilken rör köp och försäljning eller leveranser av förtecknade ämnen utan att dessa ämnen har förts in i gemenskapens tullområde.
- f) *marknadsaktör*: varje fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt import eller export av förtecknade ämnen eller som agerar som mellanhand i sådan verksamhet, inklusive personer som i egenskap av egenföretagare antingen som huvudsyssla eller som bisyssla tulldeklarerar för andra.
- g) *exportör*: den fysiska eller juridiska person som är huvudansvarig för exporten på grund av sitt ekonomiska eller juridiska förhållande till de förtecknade ämnena och till mottagaren samt som, vid behov, inger tulldeklarationen eller för vars räkning denna inges.
- h) *importör*: den fysiska eller juridiska person som är huvudansvarig för importen på grund av sitt ekonomiska eller juridiska förhållande till de förtecknade ämnena och till avsändaren och som inger tulldeklarationen eller för vars räkning denna inges.
- i) *slutlig mottagare*: varje fysisk eller juridisk person till vilken de förtecknade ämnena levereras. Denna person kan vara en annan än slutkonsumenten.
- j) *kommittéförfarande*: det förfarande som anges i artikel 30.2.
- k) *Internationella kontrollstyrelsen för narkotika*: den styrelse som upprättats genom narkotikakonventionen 1961, efter ändring genom 1972 års protokoll.

KAPITEL II

ÖVERVAKNING AV HANDEL

AVSNITT 1

Dokumentation och märkning

Artikel 3

All import, export eller verksamhet av mellanhänder som avser förtecknade ämnen skall dokumenteras av marknadsaktörerna

med hjälp av tulldokument och affärshandlingar, t.ex. summariska deklARATIONER, tulldeklARATIONER, fakturor, fraktsedlar, transportdokument och andra fraktdokument.

Dessa dokument skall innehålla följande uppgifter:

- a) Det förtecknade ämnets namn, på det sätt som det anges i bilagan eller, när det gäller en blandning eller en naturprodukt, dess namn och namnen, på det sätt som de anges i bilagan, på alla förtecknade ämnen som ingår i blandningen eller i naturprodukten, följt av beteckningen "DRUG PRECursors".
- b) Mängd och vikt av det förtecknade ämnet och, om det gäller en blandning eller naturprodukt, mängd och vikt och, om möjligt, procentuell andel för varje förtecknat ämne som ingår i denna.
- c) Namn på och adress till exportören, importören, den slutliga mottagaren och, i tillämpliga fall, mellanhanden.

Artikel 4

Den dokumentation som avses i artikel 3 skall bevaras av marknadsaktörerna i tre år räknat från utgången av det kalenderår under vilket transaktionen ägde rum. Dokumentationen skall organiseras på ett sådant sätt, elektroniskt eller i pappersform, att den kan hållas lätt tillgänglig för inspektion på begäran av de behöriga myndigheterna. Dokumentationen får tillhandahållas genom bildmedier eller andra datamedier förutsatt att uppgifterna, när de görs avläsbara, överensstämmer med dokumentationen till form och innehåll, är tillgängliga när som helst, kan göras avläsbara utan dröjsmål och kan analyseras med automatiserade medel.

Artikel 5

Marknadsaktörer skall säkerställa att alla förpackningar som innehåller förtecknade ämnen förses med märkning som anger deras namn på det sätt som detta anges i bilagan eller, när det gäller en blandning eller en naturprodukt, dess namn och namnen, på det sätt som de anges i bilagan, på alla förtecknade ämnen som ingår i blandningen eller i naturprodukten. Vidare får marknadsaktörer anbringa sina sedvanliga märkningar.

AVSNITT 2

Tillstånd för och registrering av marknadsaktörer

Artikel 6

1. Med undantag för tulljästemän och transportföretag som agerar uteslutande i denna egenskap skall de marknadsaktörer som är etablerade i gemenskapen och som ägnar sig åt import, export eller verksamhet som mellanhänder avseende förtecknade ämnen i kategori 1 i bilagan inneha ett tillstånd. Tillståndet skall utfärdas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken marknadsaktören är etablerad.

Vid bedömningen av om tillstånd skall beviljas skall den behöriga myndigheten beakta den sökandes kompetens och redbarhet.

Kommittéförfarandet skall användas för att fastställa bestämmelser om när tillstånd inte krävs, om ytterligare villkor för beviljande av tillstånd och för att upprätta en förlaga för tillstånd. Dessa bestämmelser skall garantera en systematisk och konsekvent kontroll och övervakning av marknadsaktörer.

2. Tillståndet får dras in tillfälligt eller återkallas av de behöriga myndigheterna om de förutsättningar under vilka tillståndet meddelades inte längre är uppfyllda eller om det finns skäl原因 grund att misstänka att det finns risk för avledning av förtecknade ämnen.

Artikel 7

1. Med undantag för tulltjänstemän och transportföretag som agerar uteslutande i denna egenskap skall de marknadsaktörer som är etablerade i gemenskapen och som ägnar sig åt import, export eller verksamhet som mellanhänder avseende förtecknade ämnen i kategori 2 i bilagan eller åt export av förtecknade ämnen i kategori 3 i bilagan omedelbart registrera sig och vid behov uppdatera adresserna till de lokaler där de utövar denna verksamhet. Denna skyldighet skall fullgöras till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken marknadsaktören är etablerad.

2. Kommittéförfarandet skall användas för att fastställa villkoren för undantag från kontroll av vissa kategorier av marknadsaktörer och av marknadsaktörer som ägnar sig åt export av små kvantiteter av de förtecknade ämnen som upptas i kategori 3. Dessa villkor skall garantera att risken för avledning av förtecknade ämnen minimeras.

Artikel 8

1. När de förtecknade ämnena införs i gemenskapens tullområde för lossning eller omlastning, tillfällig förvaring, förvaring i en frizon av kontrolltyp I eller ett frilager, eller blir föremål för gemenskapens förfarande för extern transitering måste marknadsaktören på begäran av de behöriga myndigheterna kunna styrka de lagliga syftena.

2. Kommittéförfarandet skall användas för att fastställa kriterierna för hur de lagliga syftena med exporten kan styrkas för att garantera att alla förflyttningar av förtecknade ämnen i gemenskapens tullområde kan övervakas av de behöriga myndigheterna och risken för avledning minimeras.

AVSNITT 3

Meddelande av information

Artikel 9

1. Marknadsaktörer som är etablerade i gemenskapen skall omgående underrätta de behöriga myndigheterna om alla omständigheter, exempelvis ovanliga beställningar och transaktioner avseende förtecknade ämnen, som kan tyda på att sådana

ämnen som är avsedda för import, export eller verksamhet av mellanhänder kan avledas för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

2. Marknadsaktörerna skall i sammanfattad form underrätta de behöriga myndigheterna om sin export, import eller verksamhet som mellanhänder. Kommittéförfarandet skall användas för att fastställa vilka uppgifter som krävs för att de behöriga myndigheterna skall kunna övervaka denna verksamhet.

Artikel 10

1. För att underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, marknadsaktörer som är etablerade i gemenskapen och den kemiska industrin, i synnerhet vad avser ämnen som inte är förtecknade, skall kommissionen i samråd med medlemsstaterna utarbeta och uppdatera riktlinjer.

2. Riktlinjerna skall särskilt innehålla följande:

a) Information om olika sätt att uppmärksamma och rapportera misstänkta transaktioner.

b) En regelbundet uppdaterad lista över ämnen som inte är förtecknade så att industrin frivilligt kan övervaka handeln med dessa ämnen.

3. De behöriga myndigheterna skall se till att riktlinjerna regelbundet distribueras i överensstämmelse med målen för dessa riktlinjer.

AVSNITT 4

Underrättelse före export

Artikel 11

1. All export av förtecknade ämnen i kategori 1 i bilagan och export av förtecknade ämnen i kategorierna 2 och 3 i bilagan till vissa mottagarländer skall föregås av en underrättelse som de behöriga myndigheterna i gemenskapen skall sända till de behöriga myndigheterna i mottagarlandet i enlighet med artikel 12.10 i FN-konventionen. Kommittéförfarandet skall användas för att fastställa listan över mottagarländer för att minimera risken för avledning genom att säkerställa en systematisk och konsekvent övervakning av exporten av förtecknade ämnen till dessa länder.

Mottagarlandet skall ha 15 arbetsdagar på sig för att svara, varefter exporten får tillåtas av de behöriga myndigheterna i den exporterande medlemsstaten om de behöriga myndigheterna i mottagarlandet inte lämnar några uppgifter som tyder på att exporten kan vara avsedd för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

2. Beträffande de förtecknade ämnen som skall vara föremål för underrättelse före export i enlighet med punkt 1 skall de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten före export av dessa ämnen lämna de uppgifter som avses i artikel 13.1 till de behöriga myndigheterna i mottagarlandet.

Den myndighet som tillhandahåller sådana uppgifter skall kräva att myndigheten i det tredjeland som mottar dessa behandlar alla handels-, företags-, affärs- eller yrkeshemligheter eller handelsförfaranden som omnämns i uppgifterna konfidentiellt.

3. De behöriga myndigheterna får tillämpa förenklade förfaranden för underrättelse före export om de är övertygade om att detta inte leder till risk för avledning av förtecknade ämnen. Kommittéförfarandet skall användas för att fastställa sådana förfaranden och de gemensamma kriterier som skall tillämpas av de behöriga myndigheterna.

AVSNITT 5

Exporttillstånd

Artikel 12

1. Export av förtecknade ämnen för vilka det krävs en tulldeklaration, däribland export av förtecknade ämnen som förs ut från gemenskapens tullområde efter att ha förvarats i en frizon av kontrolltyp I eller frilager under minst 10 dagar, skall omfattas av exporttillstånd.

Om förtecknade ämnen återexporteras inom tio dagar från det att de hänförs till ett suspensivt arrangemang eller en frizon av kontrolltyp II behövs inte något exporttillstånd.

Export av förtecknade ämnen i kategori 3 i bilagan skall dock endast omfattas av exporttillstånd om det krävs underrättelse före export eller om dessa ämnen exporteras till vissa mottagarländer som skall fastställas i enlighet med kommittéförfarandet för att säkerställa en relevant kontrollnivå.

2. Exporttillstånd skall utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken exportören är etablerad.

Artikel 13

1. Ansökan om exporttillstånd enligt artikel 12 skall innehålla åtminstone följande uppgifter:

- Namn på och adress till exportören, importören i tredjeland och alla andra marknadsaktörer som är involverade i exporten eller sändningen samt den slutliga mottagaren.
- Det förtecknade ämnets namn på det sätt som det anges i bilagan eller, när det gäller en blandning eller en naturprodukt, dess namn och 8-siffriga KN-nummer och namnen på alla förtecknade ämnen, på det sätt som de anges i bilagan, som ingår i blandningen eller i naturprodukten.
- Mängd och vikt av det förtecknade ämnet och, om det gäller en blandning eller naturprodukt, mängd och vikt samt, om det är möjligt, procentuell andel av alla förtecknade ämnen som ingår i denna.

d) Uppgifter angående transporten, till exempel planerat datum för avsändning, transportsätt, namn på det tullkontor där tulldeklarationen skall lämnas in, om sådan information är tillgänglig vid detta tillfälle, uppgifter om transportmedel, färdplan, förmodat utförelseställe ut ur gemenskapens tullområde och införelsestället in i importlandet.

e) I de fall som avses i artikel 17, en kopia av det importtillstånd som utfärdats av mottagarlandet.

f) Numret på det tillstånd eller den registrering som avses i artiklarna 6 och 7.

2. Ett beslut med anledning av en ansökan om exporttillstånd skall fattas inom 15 arbetsdagar från den dag då den behöriga myndigheten finner att en fullständig ansökan föreligger.

Denna tidsperiod skall förlängas om de behöriga myndigheterna, i de fall som avses i artikel 17, är tvingade att göra ytterligare efterforskningar enligt den artikeln.

Artikel 14

1. Om uppgifterna beträffande färdplan och transportmedel inte lämnas i ansökan, skall det av exporttillståndet framgå att marknadsaktören skall lämna dessa uppgifter till utfartstullkontoret eller annan behörig myndighet vid utförelsestället ut ur gemenskapens tullområde innan försändelsen fysiskt lämnar området. I så fall skall detta anges på exporttillståndet vid utfärdandet.

Om exporttillståndet uppvisas på ett tullkontor i en annan medlemsstat än den som utfärdat tillståndet, skall exportören på begäran tillhandahålla en bestyrkt översättning av vissa eller alla uppgifter i tillståndet.

2. Exporttillståndet skall visas upp för tullkontoret när tulldeklarationen sker eller, om tulldeklaration saknas, på utfartstullkontoret eller hos annan behörig myndighet vid utförelsestället ut ur gemenskapens tullområde. Tillståndet skall åtfölja försändelsen till det tredjeland som är mottagarland.

Utfartstullkontoret eller annan behörig myndighet vid utförelsestället ut ur gemenskapens tullområde skall komplettera tillståndet med de nödvändiga uppgifter som avses i artikel 13.1 d och förse det med sin stämpel.

Artikel 15

Utan att det påverkar de åtgärder som vidtas enligt artikel 26.3 skall beviljande av exporttillstånd nekas om

- de uppgifter som har lämnats i enlighet med artikel 13.1 är ofullständiga,

- b) det finns skäligen grund att misstänka att de uppgifter som har lämnats i enlighet med artikel 13.1 är falska eller oriktiga,
- c) det i de fall som avses i artikel 17 fastställs att import av förtecknade ämnen inte har tillåtits av de behöriga myndigheterna i mottagarlandet, eller
- d) det finns skäligen grund att misstänka att ämnena i fråga är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 16

Exporttillståndet får dras in tillfälligt eller återkallas av de behöriga myndigheterna när det finns skäligen grund att misstänka att ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 17

Om gemenskapen och ett tredjeland har kommit överens om att export endast får tillåtas om importtillstånd har utfärdats för ämnena i fråga av de behöriga myndigheterna i det landet, skall kommissionen underrätta de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om namnet på och adressen till den behöriga myndigheten i det tredjelandet samt förse dem med all praktisk information som detta land lämnat.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall försäkra sig om att importtillståndet är äkta, om nödvändigt genom att begära bekräftelse från den behöriga myndigheten i tredjelandet.

Artikel 18

Varorna skall ha lämnat gemenskapens tullområde senast sex månader efter utfärdandet av exporttillståndet. Under särskilda omständigheter får denna tidsfrist på begäran förlängas.

Artikel 19

De behöriga myndigheterna får tillämpa förenklade förfaranden för att bevilja exporttillstånd om de är övertygade om att detta inte kommer att medföra risk för avledning av förtecknade ämnen. Kommittéförfarandet skall användas för att fastställa sådana förfaranden och de gemensamma kriterier som de behöriga myndigheterna skall tillämpa.

AVSNITT 6

Importtillstånd

Artikel 20

Import av förtecknade ämnen i kategori 1 i bilagan skall omfattas av importtillstånd. Importtillstånd får endast beviljas en

marknadsaktör som är etablerad i gemenskapen. Importtillståndet skall utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där importören är etablerad.

Om de ämnen som avses i första stycket lossas eller lastas om, är i tillfälligt förvar, lagras i en frizon av kontrolltyp I eller frilager eller omfattas av gemenskapens transiteringsförfarande skall dock importtillstånd inte krävas.

Artikel 21

1. Ansökningar om importtillstånd enligt artikel 20 skall innehålla åtminstone följande uppgifter:

- Namn på och adress till importören, exportören i tredjeland och alla andra marknadsaktörer som är involverade samt den slutlige mottagaren.
- Det förtecknade ämnets namn, på det sätt som det anges i bilagan eller, när det gäller en blandning eller en naturprodukt, dess namn och 8-siffriga KN-nummer och namnen, på det sätt som de anges i bilagan, på alla förtecknade ämnen som ingår i blandningen eller i naturprodukten.
- Mängd och vikt av det förtecknade ämnet och, om det gäller en blandning eller naturprodukt, mängd och vikt samt, om möjligt, procentuell andel av alla förtecknade ämnen som ingår i denna.
- Uppgifter angående transporten, om sådana är tillgängliga, till exempel transportsätt och transportmedel, och dagen och platsen för den planerade importen.
- Numret på det tillstånd eller den registrering som avses i artiklarna 6 och 7.

2. Ett beslut med anledning av en ansökan om importtillstånd skall fattas inom 15 arbetsdagar från den dag då den behöriga myndigheten finner att en fullständig ansökan föreligger.

Artikel 22

Importtillståndet skall åtfölja försändelsen från införselstället in i gemenskapens tullområde till importörens eller den slutliga mottagarens lokaler.

Importtillståndet skall visas upp på tullkontoret när de förtecknade ämnena deklarerats till ett tullförfarande.

Om importtillståndet visas upp på ett tullkontor i en annan medlemsstat än den utfärdande myndighetens, skall importören på begäran tillhandahålla en bestyrkt översättning av vissa eller alla uppgifter i tillståndet.

Artikel 23

Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som vidtas enligt artikel 26.3 skall beviljande av importtillstånd vägras om

- a) de uppgifter som har lämnats enligt artikel 21.1 är ofullständiga,
- b) det finns skälig grund att misstänka att de uppgifter som har lämnats enligt artikel 21.1 i ansökan är falska eller oriktiga, eller
- c) det finns skälig grund att misstänka att de förtecknade ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 24

Importtillståndet får dras in tillfälligt eller återkallas av de behöriga myndigheterna när det finns skälig grund att misstänka att ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

Artikel 25

De förtecknade ämnena skall ha förts in till gemenskapens tullområde inom sex månader efter utfärdandet av importtillståndet. Under särskilda omständigheter får denna tidsfrist på begäran förlängas.

KAPITEL III

DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS BEFOGENHETER

Artikel 26

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 11–25 samt punkterna 2 och 3 i den här artikeln skall de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat förbjuda införsel av förtecknade ämnen till gemenskapens tullområde eller utförsel från detta tullområde, om det finns skälig grund att misstänka att ämnena är avsedda för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

2. De behöriga myndigheterna skall kvarhålla eller tillfälligt avvakta med frisläppandet av de förtecknade ämnena under den tid som är nödvändig för att kontrollera de förtecknade ämnens art eller att reglerna i denna förordning följs.

3. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att de behöriga myndigheterna bl.a. skall kunna

a) inhämta uppgifter om alla beställningar eller transaktioner i vilka förtecknade ämnen ingår,

b) få tillträde till marknadsaktörernas affärslokaler för att erhålla bevis på oegentligheter,

c) fastställa att avledning eller försök till avledning av förtecknade ämnen har ägt rum.

4. För att förebygga särskilda risker för avledning i frizoner och i andra känsliga områden, t.ex. tullager, skall medlemsstaterna se till att kontrollerna av varje led av verksamheten i dessa områden är effektiva och inte mindre rigorösa än de som tillämpas i övriga delar av tullområdet.

5. De behöriga myndigheterna får kräva att marknadsaktörerna betalar en avgift för utfärdande av tillstånd och registrering. Sådana avgifter skall tas ut på ett sätt som inte är diskriminerande, och de får inte överstiga de ungefärliga kostnaderna för att behandla ansökan.

KAPITEL IV

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 27

Vid tillämpningen av denna förordning skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30, bestämmelserna i förordning (EG) nr 515/97 gälla i tillämpliga delar. Varje medlemsstat skall till övriga medlemsstater och till kommissionen meddela namnet på de behöriga myndigheter som utsetts att vara förbindelseänk enligt artikel 2.2 i den förordningen.

KAPITEL V

GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER OCH ÄNDRINGAR

Artikel 28

Kommittén för narkotikaprekursorer skall vid behov, utöver de genomförandeåtgärder som anges i den här förordningen, ange närmare föreskrifter, särskilt vad avser utformningen och användningen av formulär för export- och importtillstånd, för att garantera en effektiv övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer så att avledning av sådana ämnen förebyggs.

Artikel 29

Kommittéförfarandet skall användas för att anpassa bilagan till denna förordning så att eventuella ändringar i bilagan till FN-konventionen beaktas.

Artikel 30

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för narkotikaprekursorer (nedan kallad "kommittén").
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 31*

Medlemsstaterna skall fastställa reglerna för påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att bestämmelserna följs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 32

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall åtminstone en gång varje år meddela kommissionen alla relevanta uppgifter om genomförandet av de övervakningsåtgärder som föreskrivs i denna förordning, förtecknade ämnen som används för olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, metoder för avledning och olaglig framställning samt den lagliga handeln med och användningen och behovet av dessa ämnen.

På grundval av dessa uppgifter skall kommissionen i samråd med medlemsstaterna bedöma hur effektiv denna förordning är och i enlighet med artikel 12.12 i FN-konventionen utarbeta en årlig rapport som skall lämnas till Internationella narkotika-kontrollstyrelsen.

Kommissionen skall senast i augusti 2008 rapportera till rådet om hur denna förordning fungerar.

Artikel 33

Kommissionen bemyndigas härmed att på gemenskapens vägnar ta ställning till sådana ändringar av förteckningarna I och II i bilagan till FN-konventionen som överensstämmer med bilagan till denna förordning.

Artikel 34

Förordning (EEG) nr 3677/90 skall upphöra att gälla med verkan från och med den 18 augusti 2005.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 35

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 18 augusti 2005. Artiklarna 6.1, 7.2, 8.2, 9.2, 11.1, 11.3 och 12.1 samt artiklarna 19, 28 och 30 skall dock tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft för att möjliggöra antagandet av de åtgärder som föreskrivs i dessa artiklar. Dessa åtgärder skall träda i kraft tidigast den 18 augusti 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 2004.

På rådets vägnar

C. VEERMAN

Ordförande

BILAGA

Förtecknade ämnen kategori 1

Ämne	KN-beteckning (om annan)	KN-nr ⁽¹⁾	CAS-nr ⁽²⁾
1-fenyl-2-propanon	Fenylacetone	2914 31 00	103-79-7
N-Acetylantranilsyra	2-Acetamidobensoesyra	2924 23 00	89-52-1
Isosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120-58-1
3,4-Metylendioxyfenyl-propan-2-on	1-(1,3-Bensodioxol-5-yl)propan-2-on	2932 92 00	4676-39-5
Piperonal		2932 93 00	120-57-0
Safrol		2932 94 00	94-59-7
Efedrin		2939 41 00	299-42-3
Pseudoefedrin		2939 42 00	90-82-4
Norefedrin		ex 2939 49 00	14838-15-4
Ergometrin		2939 61 00	60-79-7
Ergotamin		2939 62 00	113-15-5
Lysergsyra		2939 63 00	82-58-6

De stereoisomeriska formerna av de ämnen som förtecknas i denna kategori, under förutsättning att de inte är katin⁽³⁾, om förekomst av sådana former är möjlig.

Salterna av de ämnen som förtecknas i denna kategori, om förekomst av sådana salter är möjlig och under förutsättning att de inte är katinsalter.

⁽¹⁾ EGT L 290, 28.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ CAS-numret är "the Chemical Abstracts Service Registry Number", vilket är en unik numerisk identifierare som är specifik för varje ämne och dess struktur. CAS-numret är specifikt för varje isomer och för varje salt av varje isomer. Det är underförstått att CAS-numren för salterna av de ämnen som förtecknas ovan kommer att skilja sig från de angivna.

⁽³⁾ Även benämnt (+)-norpseudoefedrin, KN-nummer 2939 43 00, CAS-nummer 492-39-7.

Kategori 2

Ämne	KN-beteckning (om annan)	KN-nr ⁽¹⁾	CAS-nr ⁽²⁾
Ättiksyraanhydrid		2915 24 00	108-24-7
Fenylättiksyra		2916 34 00	103-82-2
Antranilsyra		2922 43 00	118-92-3
Piperidin		2933 32 00	110-89-4
Kaliumpermanganat		2841 61 00	7722-64-7

Salterna av de ämnen som förtecknas i denna kategori, om förekomst av sådana salter är möjlig.

⁽¹⁾ EGT L 290, 28.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ CAS-numret är "the Chemical Abstracts Service Registry Number", vilket är en unik numerisk identifierare som är specifik för varje ämne och dess struktur. CAS-numret är specifikt för varje isomer och för varje salt av varje isomer. Det är underförstått att CAS-numren för salterna av de ämnen som förtecknas ovan kommer att skilja sig från de angivna.

Kategori 3

Ämne	KN-beteckning (om annan)	KN-nr ⁽¹⁾	CAS-nr ⁽²⁾
Saltsyra	Väteklorid	2806 10 00	7647-01-0
Svavelsyra		2807 00 10	7664-93-9
Toluen		2902 30 00	108-88-3
Etyleter	Dietyleter	2909 11 00	60-29-7
Aceton		2914 11 00	67-64-1
Metyletylketon	Butanon	2914 12 00	78-93-3

Salterna av de ämnen som förtecknas i denna kategori, om förekomst av sådana salter är möjlig och under förutsättning att de inte är salter av saltsyra och svavelsyra.

⁽¹⁾ EGT L 290, 28.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ CAS-numret är "the Chemical Abstracts Service Registry Number", vilket är en unik numerisk identifierare som är specifik för varje ämne och dess struktur. CAS-numret är specifikt för varje isomer och för varje salt av varje isomer. Det är underförstått att CAS-numren för salterna av de ämnen som förtecknas ovan kommer att skilja sig från de angivna.